

ಆಳುಗಳು ಜಲರಾಕ್ಷಸನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಅವನು, 'ನನ್ನ ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ನೆರಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಆದರೆ ಅದರೊಳಗಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಯಪಡಿಸುವ ಹಲವು ಧ್ವನಿಗಳು ಕೇಳಿಸಬಹುದು. ಆಗ ಭಯಪಟ್ಟು ಚೀಲವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಆಳುಗಳು ನೆರಳನ್ನು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಚೀಲದೊಳಗಿಂದ ಜೀರುಂಡೆಗಳು, ಗೂಬೆಗಳು, ರಾತ್ರೆಯ ಕೀಟಗಳು ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಅರಚತೊಡಗಿದವು. ಅವರು ಭಯಪಟ್ಟು ಎಚ್ಚರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟರು. ಚೀಲವನ್ನು ದೂರ ಎಸೆದು ಓಡಿಹೋದರು.

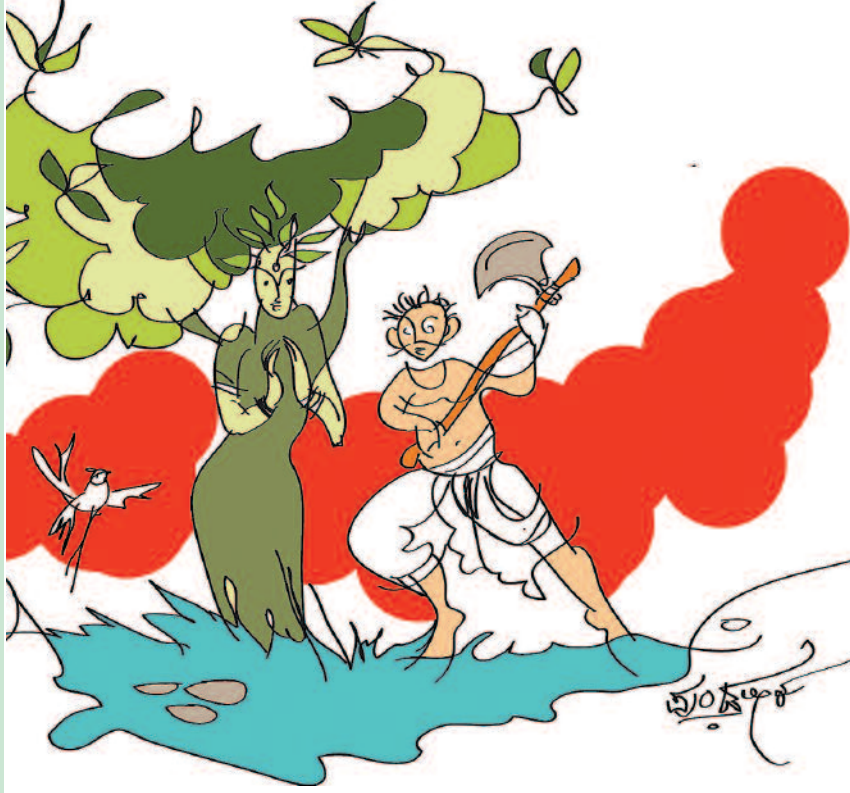
ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹುಂಜವು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು ನೋಡಿತು. 'ಛೇ ಛೇ, ಯಾರೋ ಮೂಟೆ ತುಂಬ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಎಸೆದು ಹೋದಂತಿದೆ. ಚೀಲದ ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಅರ್ಧರ್ಧ ಭಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನೂ ನಾನೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಚೀಲದ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿತು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಒಳಗಿದ್ದ ನೆರಳು ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವನ್ನೇ ಮುಸುಕಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಡೀ ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಗೂಬೆಗಳು, ರಾತ್ರಿಯ ಕೀಟಗಳು ಚೀರಲಾರಂಭಿಸಿದವು.

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಏನೂ ಕಾಣಿಸದ ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸಿರುವುದು ಕಂಡು ಜೀವಿಯಾಳಿಗೆ ಈ ಅವಾಂತರ ಯಾಕೆ ಆಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. 'ಈ ತೊಂದರೆ ಬಂದಿರುವುದು ಹುಂಜದಿಂದ. ಈಗ ಸೂರ್ಯನಿಗೂ ನೆರಳಿನಿಂದಾಗಿ ತಂಪೆನಿಸಿ ಹಾಯಾದ ನಿದ್ರೆ ಬಂದಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಕರೆದು ಎಚ್ಚರ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಎಂದಿಗೂ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಬೆಳಕಿಲ್ಲದೆ ಏನನ್ನೂ ನೋಡಲಾರವೆ. ಜೀವರಾಶಿಗೆ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೇ ಹುಂಜಗಳು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕರೆಯುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅನಾಹುತದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಏನೂ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲಿನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳು, ಕೀಟಗಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಿಂದು ಹಾಕಬಹುದು' ಎಂದು ಉಪಾಯವೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿದಳು.

ಬೀಲಿಂಗ್ ಹುಂಜವನ್ನು ಕರೆದು, 'ಗೋಣಿಚೀಲದ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕತ್ತಲನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದೀ. ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸುವ ಕೆಲಸ ನೀನೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಜಗತ್ತು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಹುಂಜ ಪದೇ ಪದೇ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯತೊಡಗಿತು. ಸೂರ್ಯ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ. ಕತ್ತಲನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬೆಳಕು ನೀಡಿದ. ಆದರೆ ಪೂರ್ತಿ ಕತ್ತಲನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಅವನಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಆವರಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆಗ ನಿದ್ರೆ ಹೋಗುವ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕರೆದು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹುಂಜಗಳು ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದವು. ದುಡಿದು ದಣಿದ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕತ್ತಲಿನಿಂದ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಿತು.

(ಬ್ರೆಜಿಲ್ ದೇಶದ ಕಥೆ)

- ಪ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ

ಮರದ ಕೂಗು

ದಮ್ಯ ಅಣ್ಣಯ್ಯ
ಬೇಡುವೆನು ನಿನ್ನ
ಉಪಕಾರ ಮರೆಯದಿರು
ಕಡಿಯದಿರು ನನ್ನ

ಉಸಿರಾಡಲಿಕೆ ಶುದ್ಧ
ಗಾಳಿ ನಾ ಕೊಡುವೆ
ಪರರ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ
ಹೂ ಹಣ್ಣು ಬಿಡುವೆ

ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಲ್ಲ
ಆಸರೆಯ ತಾಣ
ನಡೆ ನಡೆದು ದಣಿದವಗೆ
ನಾನೆ ನಿಲ್ಲದಾಣ

ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು
ಜಂತಿಯು ಪಕಾಸು
ನನ್ನಿಂದಲೇ ಮಂದಿ

ಪಡೆವರು ಸಲೀಸು

ಜನಕೆ ಸೌದೆಯು, ಮದ್ದು,
ರಾಳವು, ಸುಗಂಧ
ನೂರು ಬಗೆ ವಸ್ತುಗಳು
ಎಲ್ಲ ನನ್ನಿಂದ

ನೆಲಕೆ ತಂಪಿನ ನೆರಳು
ನಾನಿರುವ ಸುತ್ತ
ನೀರ ಪಸೆ ಉಳಿಯುವುದು
ನನ್ನಿಂದ ಗೊತ್ತೆ?

ನೀ ಬದುಕು, ಬದುಕಗೊಡು
ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡ
ಆಗ ನಿನಗೂ ನನಗೂ
ಜಗಕೂ ಹಿತ ನೋಡ

-ಪಳಕಳ ಸೀತಾರಾಮ ಭಟ್ಟ